

Un castell... embruixat?

Vicente Cañón

UN CASTELL... EMBRUIXAT?

Vicente Cañón Verdasco

Nº soci S.G.A.E. 69655

Obra per a nens i nenes a partir dels 8/9 anys.

Un castell... embruixat?
Teatre infantil
Copyright © Vicente Cañón
2023 Tarragona

PERSONATGES:**CATALINA:****CARLOTA:****CASSANDRA****CAMIL·LA****MALAPOTA:****ULLTAPAT:****CICATRIU:****BOTES:****TATUATGE (TATU) :****FANTASMA 1:****FANTASMA 2:****AINHOA:****JOANA:****DAVID:****LLUC:**

SINOPSI:

Uns pirates “molt dolents” volen apropiar-se del castell de les princeses Catalina, Cassandra, Camil·la i Carlota i robar el tresor que creuen allí s’amaga. Gràcies a uns grup de nens i nenes del poble i dels fantasmes que viuen també al castell, aquest robatori no es durà a terme. Els pirates aprendran que quan fas el bé, la vida et premia amb coses bones. Una obra per treballar valors com l’amistat, el respecte, l’empatia, etc.

VESTUARI:

PIRATES: Robes representatives com barrets o mocadors al cap, camises i pantalons estripats, arracades..

PRINCESES: Vestits llargs i molt cursis amb llaços, també poden anar amb faldilles llargues i bruses.

FANTASMES: Pantalons, sabates o mitjons, camises o samarretes tot de color blanc.

NENS I NENES: Roba actual.

MAQUILLATGE:

MALAPOTA: Portarà perilla perquè és el més presumit de tots.

CICATRIU: Portarà una gran cicatriu a una de les dues galtes.

TATU: Per fer honor al seu nom, portarà tots els braços plens de tatuatges amb temàtica marinera: Un àncora, una sirena, un cor...

PRINCESES: Portaran les galtes i llavis pintats de color vermell o rosa i l’ombra d’ulls de colors blaus o verds.

FANTASMES: Portaran una base blanca a tota la cara i després amb color negre es marcarà unes gran ulleres.

NOTA DE L'AUTOR:

L'objectiu d'aquesta obra és que els nens i les nenes tinguin una primera experiència dins del món del teatre. Per això, he fugit d'arguments molt enrevessats, complicats i poc creïbles. Tot això es tradueix en un text àgil, dinàmic, replet de frases curtes i de fàcil aprenentatge, adequades a la seva edat i relacionades amb l'acció a realitzar.

És molt important que els infants no relacioni el teatre amb una experiència avorrida, plena de paraules sense significat. A més o a més a més, hem d'aconseguir que els actors i les actrius es moguin per l'escena amb molta naturalitat i dinamisme i no que es limitin a romandre estàtics dient un text, repetint-lo com si fossin lloros.

Tant el públic com els/les que actuen (els actors) han de gaudir del teatre com si es tractés d'un joc, d'un viatge a la imaginació. Han de desprendre's d'ells mateixos per a ser l'altre... el seu personatge.

El teatre, com tota expressió artística, és —per sobre de tot— un acte de llibertat.

***Com a autor d'aquesta obra, el procés es completa amb la representació d'aquesta. Per això, agrairia encareidament que se'm fes arribar via telemàtica, a la següent adreça de correu electrònic: tente.ca2017@gmail.com material visual —fotos o vídeos— de les posades en escena que s'hagin dut a terme.**

Gràcies.

Vicente Cañón

ESCENA 1

(Entra, per l'esquerra a l'escena el pirata MALAPOTA, ve molt enfurismat.)

MALAPOTA: *(Cridant.)* Ulltapat!

(Entra ULLTAPAT, per l'esquerra, i es col·loca al costat d'en MALAPOTA.)

MALAPOTA: *(Cridant.)* Cicatriu!

(Entra CICATRIU, per l'esquerra, i es col·loca al costat d'en ULLTAPAT.)

MALAPOTA: *(Cridant.)* Botes!

(Entra BOTES, per l'esquerra, i es col·loca al costat d'en CICATRIU.)

MALAPOTA: *(Cridant.)* Tatu!!!

(Per l'esquerra, entra TATU i sense voler ensopega i xoca amb la resta de pirates, en MALAPOTA els mira furiós i ràpidament es posen, un al costat de l'altre, com si fossin soldats en formació.)

MALAPOTA: *(Assenyaland.)* Mireu allí està el castell de les princesetes.

ULLTAPAT: *(Cridant.)* Hem de conquerir aquest castell.

CICATRIU: *(Cridant.)* Sí, a partir d'avui, serà nostre!

TATU: *(Cridant furiós.)* Serà nostre!!!

BOTES: *(Cridant.)* No podem oblidar-nos del seu tresor.

TATU, CICATRIU, ULLTAPAT: *(Cridant furiosos.)* Serà nostre!!!

MALAPOTA: *(Al públic.)* I ara nens i nenes, us hem de deixar perquè volem apropiari-nos del tresor del castell.

CICATRIU, BOTES i ULLTAPAT: Serà nostre!!!

(Els pirates surten de l'escena, per la dreta, cridant.)

TATU: *(Entra per acomiadar-se del públic d'una forma molt tendra.)* Adeu! *(Surt per la dreta.)*

ESCENA 2

(Amb l'ajuda d'una música barroca, l'escena s'ha transformat en el saló d'un castell. Les princeses CARLOTA, CATALINA, CAMIL·LA i CASSANDRA, passegen molt nervioses.)

CARLOTA: *(Mirant cap la dreta.)* Germanes, voleu dir què vindran?

CATALINA: Jo que crec que sí.

CAMIL·LA: *(Sospirant.)* Fa tant de temps que no ve ningú a visitar-nos.

CASSANDRA: *(Preocupada.)* I si no els agrada la nostra sorpresa?

CARLOTA: Cassandra, no siguis negativa... Ja veuràs que serà un èxit.

CASSANDRA: Això mateix! A partir d'avui tindrem moltes més visites.

CARLOTA: I sobre tot, nous amics i amigues.

CATALINA: Primer hem d'avisar als fantasmes perquè no surtin.

CAMIL·LA: Tens raó.

CATALINA: *(Cridant.)* Gluft , Pampun... veniu, ràpid.

(Entren a l'escena, per l'esquerra els fantasmes Gluft i Pampun.)

FANTASMA 1: Què passa senyoreta Catalina?

FANTASMA 2: A què es deuen aquestes presses senyoreta Carlota?

CASSANDRA: Estem esperant uns nens i nenes del poble que vindran a fer-nos una visita.

CARLOTA: Així que per no espantar-los, millor no sortiu fins que marxin.

CAMIL·LA: D'acord?

FANTASMES: *(Decebut.)* D'acord.

(Truquen a la porta. Tots miren cap la dreta.)

CARLOTA: *(Espantada.)* Germanetes, han trucat!

CATALINA: Doncs Carlota, germana, ves a obrir.

CARLOTA: Ara mateix. *(Surt de l'escena per la dreta, molt nerviosa.)*

CASSANDRA: *(Espenyent als fantasmes cap l'esquerra.)* Ràpid marxeu, què no us vegin!

FANTASMA 1: Però si som inofensius.

CAMIL·LA: Ja, però la gent que viu fora d'aquest castell no ho sap.

FANTASMA 2: *(Resignat.)* Està bé. Anem Gluft.

(Tots dos fantasmes surten de l'escena, per l'esquerra.)

CATALINA, CAMIL·LA i CASSANDRA: *(Mirant cap la porta.)* Mare meva, visita...
quins nervis!!

ESCENA 3

(Entren a l'escena, per la dreta, la CARLOTA, acompanyada per: en DAVID, en LLUC, la JOANA i L'AINHOA.)

CARLOTA: Passeu nens i nenes no tingueu por.

AINHOA: *(Mirant-ho tot.)* Que gran, és aquest castell.

JOANA: Des de fora, sembla més petit.

LLUC: És immens!

CATALINA: Sou molt amables, d'haver vingut.

DAVID: Gràcies por convidar-nos.

CASSANDRA: *(Trist.)* No tenim mai visites.

CAMIL·LA: *(Sospirant.)* Estem tan avorrides.

CATALINA: Ui! Però germanetes meves, si no ens hem presentat a aquests
encantadors/es nens i nenes. Jo soc la princesa Catalina. *(Fent un reverència.)*

CARLOTA: *(Fent una reverència.)* Jo la princesa Carlota.

CASSANDRA: *(Fent una reverència.)* Jo la princesa Cassandra.

CAMIL·LA: *(Fent una reverència.)* I jo la princesa Camil·la.

AINHOA: Encantada, jo em dic Ainhoa.

JOANA: Jo soc la Joana.

LLUC: El meu nom és Lluc.

DAVID: I jo soc en David.

CATALINA: Estem encantades que hàgiu vingut.

DAVID: Gràcies per convidar-nos.

CASSANDRA: No, si plau.

CAMILA: A les meves germanes i a mi ens encantaria que aquest fos l'inici d'una gran amistat.

CATALINA: I per això, abans de portar-vos el berenar... Tenim una actuació sorpresa per a vosaltres. *(Sortint de l'escena per l'esquerra.)* Espereu un momentet.

CARLOTA: *(Emocionada.)* Si us plau, si sou tan amables de d'asseure-us *(Assenyalant el prosceni. Els nens i nenes seuen. La CARLOTA surt d'escena per l'esquerra.)*

CAMIL·LA: De seguida tornem. *(Surt de l'escena per l'esquerra.)*

CAMIL·LA: Tornem en un tres i no res. *(Surt de l'escena per l'esquerra.)*

DAVID: Ostres que bé!

AINHOA: Una actuació!

LLUC: A mi m'encanten les sorpreses.

JOANA: I a mi també.

(Per l'esquerra entra el FANTASMA 1 i poc després entra FANTASMA 2.)

FANTASMA 2: No has sentit a les princesetes? No podem sortir.

FANTASMA 1: És que vull amagar-me i veure als nens i nenes de prop.

(Els fantasmes que no esperaven trobar-se amb els nens i nenes, en veure'ls es queden petrificats.)

FANTASMES: Oh! Oh!

(Els nens i nenes en veure els fantasmes, lentament, es posen de peu.)

LLUC: Ah! Quina por!

AINHOA: Socors!

DAVID: Marxem d'aquí!

JOANA: *(Que s'ha quedat a l'escena, observant de prop els fantasmes. Un cop comprovat que no són una visió, surt de l'escena per la dreta, cridant molt espantada.)*
Fantasmes!!!!

FANTASMA 2: *(Va cap la dreta. Renyant al FANTASMA 1.)* Veus Gluft, el que has aconseguit?

FANTASMA 1: Però Pampun si no hem pogut explicar-los que volem ser el seus amics.

FANTASMA 2: Es que Gluft, els amics no es fan d'aquesta manera.

FANTASMA 1: Ah, no?

FANTASMA 2: Nooooo!!! No es pot obligar a ningú a ser el teu amic.

FANTASMA 1: *(Avergonyit.)* Ho sento.

CARLOTA: *(Des de fora.)* Nens i nenes amb tots vosaltres l'actuació de: Les Princesetes marxoses!

(Entren , per l'esquerra les princeses, amb un barret a les mans. Totes van al centre de l'escena, disposades a fer una actuació.)

PRINCESES: Taxant!!!!

(Totes quatre princeses al donar els primers passos de la seva coreografia observen que no estan els nens i nenes.)

CATALINA i CASSANDRA: On són?

FANTASMA 1: *(Avergonyit.)* Ens han vist i han marxat espantats.

CARLOTA: *(Renyant-los.)* Mira que us vaig dir que no sortíssi fins que marxessin.

FANTASMA 1: És que volien explicar als nens i nenes que ...

CAMIL·LA: *(Molt enfadada.)* Silenci!!!! *(Assenyalant cap l'esquerra.)* Torneu a la vostra cambra... ara mateix!!!

(Els dos fantasmes surten avergonyits, cap l'esquerra.)

CASSANDRA: *(Trista.)* Sense públic mai sabrem si la nostra actuació agrada o no.

CATALINA: De que serveix assajar... si ningú ens ve a veure.

CARLOTA: Ara mateix vaig a buscar-los. *(Surt de l'escena per la dreta.)*

CAMIL·LA: Això! Ves a explicar-los tot perquè tornin.

CATALINA: *(Preocupada.)* I ara, què farem amb tots els sandvitxos què hem fet per la festa?

ESCENA 4

(Entra, per la dreta, la CARLOTA molt espantada. Per l'esquerra entren els fantasmes, també molt esverats.)

CARLOTA: Catalina, Cassandra, Catalina.... Pirates!!

FANSTASMA 1: Nosaltres també els hem vist des de la nostra habitació!

FANTASMA 2: *(Molt espantat.)* Venen cap aquí!!

CAMIL·LA: Uns pirates?

CARLOTA: Sí!!!

CATALINA: Quin horror!

FANTASMA 1: Doneu-vos manya, què son a punt d'entrar!

CASSANDRA: Mare meva quina por!

FANSTASMA 2: Ràpid, amagueu-nos, que ja venen!

(Les quatre princesetes surten de l'escena, per l'esquerra, junt amb els dos fantasmes.)

ESCENA 5

(Per la dreta, entren dos pirates: en MALAPOTA i en TATU, entren molt agressius, mirant per tot arreu de l'escena.)

MALAPOTA: Hem vingut a conquerir aquest castell!

TATU: Sí, senyor!

MALAPOTA: *(Buscant.)* On són les princesetes?

TATU: No ho sé.

MALAPOTA: *(Buscant.)* I on s'han ficat en Ulltapat, en botes, i en Cicatriu?

TATU: No ho sé.

MALAPOTA: *(Enfurismat i agafant de la pitrera al TATU.)* Però... tu saps alguna cosa?

TATU: No ho sé.

(Per la dreta entra en CICATRIU.)

CICATRIU: Malapota, et portem un regalet.

(Per la dreta entra ULLTAPAT, seguit per la colla de nens i nenes i per últim entra en BOTES que ve amenaçant-los i els obliga a seure a terra.)

BOTES: Asseieu-vos a terra! Ràpid!

ULLTAPAT: Passeu, us presentaré al pirata més dolent de tots els temps...

CICATRIU, BOTES I TATU: En Malapota!!

MALAPOTA: *(Als seus ajudants.)* Gràcies, gràcies. *(Passejant-se davant els nens i nenes.)* Estem de sort, perquè ara som els amos d'aquest castell i a més a més... *(Mirant els nens i nenes de prop.)* tindreu l'honor de ser els nostres amics i amigues. *(Riu.)* Ha ha ha!

(La resta de pirates riu.)

JOANA: No volem tenir amics com vosaltres.

TATU: Per què no?

DAVID: Perquè només feu coses dolentes.

MALAPOTA: Però... ara tindrem un castell per jugar plegats.

AINHOA: El castell és de les princeses Catalina, Cassandra, Camil·la i Carlota.

ULLTAPAT: *(A l'AINHOA, burlant-se.)* I... on són les princeses?

AINHOA: No li penso dir.

CICATRIU: No ho penses dir... perquè no ho saps. *(Riu.)* ha ha ha...

TATU i BOTES: *(Rient.)* No ho sap, no ho sap...

JOANA: *(Furiosa.)* Sou uns pirates molt dolents!

DAVID: I molt mal educats.

(Els pirates, per un segon, es queden en silenci i després comencen a riure d'una forma molt exagerada.)

PIRATES: Gràcies. *(Rient.)* Ha, ha, ha...

MALAPOTA: *(Un poc passat l'atac de riure. Donant ordres.)* Prou!!!! Tatu, tu et quedaràs aquí vigilant-los.

TATU: Sí, senyor.

MALAPOTA: A la resta, ja que no volen ser els nostres amics... lligueu-los!!

(Ràpidament la resta de pirates obeeixen les ordres de MALAPOTA.)

AINHOA i DAVID: Però...

CICATRIU i BOTES: *(Cridant.)* Silenci!!!

MALAPOTA: *(A la resta de pirates.)* Ara veniu amb mi. *(Cridant.)* A buscar a les princesetes!

(Surt d'escena per l'esquerra, seguit per en CICATRIU, BOTES i ULLTAPAT que també criden furiosos.)

ESCENA 6

(Els nens i nenes intenten deslligar-se, però no poden.)

DAVID: Si us plau, pot deslligar-nos?

LLUC: Ens fan mal les cordes.

JOANA: Els pares estaran preocupats...

AINHOA: Si us plau... deixi'ns anar.

TATU: *(Cridant.)* Sileeeeeeeeeenci!

(En TATU va cap la dreta a vigilar i per l'esquerra entren els fantasmes, de puntetes, fan un gest de que són amics i bona gent i deslliguen als nens i les nenes, que surten per l'esquerra, sense fer cap mena de soroll. Un cop els nens i nenes són fora, el FANTASMA 1 li toca l'orella al TATU, tres vegades, fins que es gira i veu a tots dos fantasmes.)

FANTASMES: *(Espantant al TATU.)* iiiiuuuuhuuuuuu!

TATU: *(Surt de l'escena, per la dreta, mort de por.)* Fantasmes!!!!

(Els fantasmes es piquen les mans en senyal de victòria. El FANTASMA 1 surt per la dreta i el FANTASMA 2 per l'esquerra.)

ESCENA 7

(Per l'esquerra entren tots els pirates menys en TATU i les quatre princeses. En CICATRIU porta a dues princeses agafades i en ULLTAPAT fa el mateix amb dues princeses més.)

ULLTAPAT: Passeu va!

(En CICATRIU i en ULLTAPAT fan seure al terra a les princeses.)

MALAPOTA: Un moment! On són els nens i les nenes?

CICATRIU: I on és en Tatu?

CATALINA: Potser s'han espantant en veure els fantasmes.

ULLTAPAT: Fantasmes, quin fantasmes?

CARLOTA: On s'ha vist, un castell sense fantasmes.

(Els pirates comencen a tenir por.)

ULLTAPAT: Potser aquests fantasmes vigilen el tresor.

(La resta de pirates riuen contents i s'obliden per un moment dels fantasmes.)

PIRATES: Ha, ha, ha... Un tresor! Ha, ha, ha... diners, diners... ha, ha, ha... *(Per finalitzar poden fer "l'ona".)*

CASSANDRA: Quin tresor?

CAMIL·LA: Aquí tenim molta pols, però de tresors... res de res.

ULLTAPAT, BOTES, CICATRIU: *(Riuen d'en MALAPOTA.)* Ha, ha, ha...

MALAPOTA: *(Furiós, als seus ajudants.)* Silenci!!!!

(La resta de pirates, callen de cop.)

MALAPOTA: *(A les princeses, molt enfurismat.)* On és el tresor d'aquest castell?

CARLOTA I CATALINA: Què n'ets de pesat...

CAMILA y CASSANDRA: Quin tresor?

(Per la dreta entra en TATU i va directe cap a MALAPOTA.)

TATU: Fantasmes, fantasmes!

(Tots els pirates s'abracen a un costat de l'escena. L'AINHOA i en DAVID entren i deslliguen a les princeses i tots sis surten de l'escena per l'esquerra, sense ser vistos pels pirates.)

ULLTAPAT: *(A MALAPOTA, quequejant per la por.)* Se... se... senyor millor marxar d'aquest castell.

BOTES: *(Quequejant.)* El... el... el més aviat possible.

CICATRIU: *(Quequejant també.)* No... no... no hi ha cap tresor.

TATU: *(Quequejant com la resta.)* No... no... només hi ha...

PIRATES: *(Cridant, morts de por.)* Fantasmes!!!!

(Des de fora de l'escena les quatre princeses alcen la veu.)

CATALINA i CAMIL·LA: *(Posant veu fantasmagòrica.)* Aneu amb compte.

CARLOTA i CASSANDRA: *(Posant veu fantasmagòrica.)* Perquè són uns fantasmes mooolt dolents i terrorífics!

PIRATES: *(Plorant morts de por.)* Mama!!!

(Les princeses es miren entre elles i riuen de la situació i es tornen a amagar-se fora d'escena.)

(Els pirates de puntetes i fent una filera intenten sortir de l'escena per la dreta. En aquest moment entra el FANTASMA 1.)

FANTASMA 1: Què teniu pressa en marxar?

PIRATES: *(Criden espantats.)* Ahhhhh!!!!!!

TATU: *(Fent-se el simpàtic.)* Una mica... sí.

(Tots de puntetes intenten sortir de l'escena per l'esquerra. En aquest moment entra el FANTASMA 2.)

FANTASMA 2: Voleu sortir d'aquest castell?

PIRATES: *(Criden espantats.)* Ahhhhh!!!!!!

ULLTAPAT: *(Mort de por.)* Sí, sí, sí... *(Assenyalant cap la dreta.)* Per allí, veritat?

(Tots de puntetes i fent una filera intenten sortir de l'escena per la dreta. En aquest moment es tornen a trobar amb el FANTASMA 1.)

FANTASMA 1: Només hi ha una manera.

PIRATES: *(Criden espantats.)* Ahhhh!!!!

FANTASMA 1: Sabeu quina?

PIRATES: *(Morts de por.)* No, no, no... Quina?

FANTASMA 2: Fent de públic.

PIRATES: *(Estranyats.)* Fent de públic?

FANTASMA 1: *(Avergonyit.)* Veureu... Les princeses i nosaltres dos, *(Pels fantasmes.)* tenim un número musical preparat, però...

FANTASMA 2: *(Avergonyit.)* Però... No tenim públic i no sabem si agrada o no.

MALAPOTA: *(Mort de por.)* O sigui, que si fem de públic de la vostra actuació...?

ULLTAPAT: Ens deixareu marxar al nostre vaixell?

FANTASMES: Això mateix.

CICATRIU: *(Als fantasmes.)* Un moment.

BOTES: *(Als fantasmes.)* Ho hem de consultar.

(Tots els pirates fan una rotllana i xiuxiuen. Un cop han pres una decisió obren el cercle.)

PIRATES: Acceptem.

FANTASMA 1: *(Assenyalant el prosceni.)* Doncs si sou tan amables de seure a “les seves butaques”.

FANTASMA 2: L'espectacle és a punt de començar.

(Els dos fantasmes surten de l'escena per l'esquerra, per preparar-se. Els pirates faran veure que s'estan mirant en un mirall per posar-se nets i polits per veure la representació. Després seuen al prosceni, mirant al fons de l'escenari, intrigats i encuriosits per veure quina serà l'actuació que han preparat les princeses i els dos fantasmes.)

ESCENA 8

(Entren a l'escena l'AINHOA, la JOANA, en LLUC i en DAVID, amb un barret per fer de presentadors.)

AINHOA: *(Anunciant l'actuació.)* Senyores, senyors...

JOANNA: *(Mirant els pirates.)* I... pirates!

DAVID: Amb tots vostès l'actuació més esperada de tots els temps... els....

LLUC: Fanstasmetes i les Princesetes marxoses!

(Entren a l'escena les princeses i els fantasmes i ballaran una coreografia tan animada que en pocs segons tots els nens i nenes s'afegiran al cor de ball i poc després els pirates. Quan s'acaba el ball, tots riuen i amb veu sense quasi alè, parlen.)

ESCENA 9

MALAPOTA: Per tots els oceans... molt bé!

ULLTAPAT: Ens ho hem passat pipa!

CICATRIU: Ha estat una passada!

TATU: Quina marxa!

CATALINA: Doncs tenim preparades més actuacions.

CARLOTA: Què us sembla si dissabte que ve...

CASSANDRA: Veniu i fem una altra festa.

CATALINA: Oi, que és una bona idea?

TOTS: *(Menys les princeses.)* Sí!

DAVID: *(Pels nens i nenes.)* Nosaltres podríem cantar una cançó.

AINHOA i JOANNA: *(Contents.)* Sí!

LLUC: També podríem jugar a les pel·lícules.

TOTS: *(Menys en LLUC.)* Sí!

ULLTAPAT: *(Pels pirates.)* I nosaltres explicarem acudits.

PIRATES: Sí!

AINHOA: *(Als pirates.)* Suposo que heu après que quan fas coses bones...

ANNA: Només et passen... coses bones.

DAVID: *(Als pirates.)* I també que apropiat-te del que no és teu, no està bé.

LUCAS: *(Als pirates.)* Per molt pirata que siguis.

MALAPATA: Teniu tota la raó. *(Als seus ajudants.)* Heu sentit?

ULLTAPAT, TATU, CICATRIU i BOTES: Sí, senyor. Apresa la lliçó.

MALAPOTA: *(intentant donar pena.)* Aleshores, ara podem ser amics vostres?

NENS/ES i PRINCESES: És clar que sí!!!

FANTASMES: Que segueixi la festa!

NENS i NENES: Visca!

PIRATES: Visca el bon rotllo!

NENS/ES i PRINCESES: Visca!

PRINCESES: I un visca per la nostra nova amistat.

TOTS: Visca!

Teló

Un castell... embuixat?
Teatre infantil
Copyright © Vicente Cañón
2023 Tarragona